Universal Declaration of Human Rights - Yiddish, Eastern

© 1996 – 2009 The Office of the High Commissioner for Human Rights

This HTML version prepared by the UDHR in Unicode project, http://www.unicode.org/udhr.

אַלוועלטלעכע דעקלאַראַציע פֿון מענטשנרעכט

. 1948, דעצעמבער, 10 דעצעמבער, 1948, גוטגעהייסן און פּראָקלאַמירט ווי רעזאָלוציע 217 א (3) פֿון דער אַלגעמיינער פֿאַרזאַמלונג פֿון די פֿאַראייניקטע פֿעלקער, 10 דעצעמבער,

הקדמה

היות ווי דער סאַמער גרונט פֿון פֿרײַהייט, יושר, און שלום אויף דער גאָרער וועלט באַשטייט פֿון אָנערקענען דעם תּוכיקן כּבֿוד און די גלײַכע און ניט־איבערטראָגלעכע רעכט פֿון אַלע מיטגלידער פֿון דער מענטשישער משפּחה,

היות ווי איגנאָרירן און ביטול צו די מענטשנרעכט האָבן גורם געווען באַרבאַרישע אַקטן וואָס האָבן אָנגעוואָרפֿן אַ גרויל אויף אַלע מענטשן, און היות ווי די העכסטע האָפֿנונג פֿון די אומות העולם איז אַז די צײַט זאָל אָנקומען ווען מענטשן זאָלן געניסן פֿון פֿרײַהייט, אי פֿון רעדן אי פֿון גלױבן, און קײנער זאָל ניט לײַדן פֿון קײן מורא אַדער נויט,

היות ווי געזעץ און יושר מוזן פֿאַרטיידיקן מענטשנרעכט, טאָמער מען וועט זיך אין נויט נעמען רעבעלירן קעגן טיראַניע און באַדריקונג,

, היות ווי דערמוטיקן די אַנטוויקלונג פֿון פֿרײַנטלעכע באַציונגען צווישן לענדער איז אַן עיקר

היות ווי די פֿעלקער פֿון די פֿאַראײניקטע פֿעלקער האָבן אין זייער טשאַרטער אונטערגעשטריכט זייער גלױכן אין גרונטלעכע מענטשנרעכט, אין דעם כּבֿוד און ווערט פֿון יעדן מענטש, און אין די גלײַכע רעכט פֿון מענער און פֿרױען, און היות ווי זיי האָבן באַשלאָסן דערמוטיקן געזעלשאַפֿטלעכע פּראָגרעס און בעסערע לעבנס־שטייגערס,

היות ווי די פֿעלקער מיטגלידער האָבן געטאָן אַ נדר מיטצואַרבעטן מיט די פֿאַראייניקטע פֿעלקער און ווײַטער צו דערמוטיקן אַלוועלטלעכע דרך־ארץ און אָפּהיטן מענטשנרעכט און גרונטלעכע פֿרײַהייט,

, היות ווי אַלע דאַרפֿן פֿאַרשטיין די־אָ רעכט און פֿרײַהייטן כּדי דער נדר זאָל מקוים ווערן

אַט דערפֿאַר

פּראָקלאַמירט די אַלגעמיינע פֿאַרזאַמלונג

די־אָ אַלוועלטלעכע דעקלאַראַציע פֿון מענטשנרעכט ווי אַ מאָס און אַ ציל פֿאַר אַלע אומות און אַלע פֿעלקער, כּדי יעדער מענטש און יעדער אינסטאַנץ זאָל האָבן אַלעמאָל אין זינען די־אָ דעקלאַראַציע, און וועט זיך מיִען, דורך לערנען און דערציִען, צו דערמוטיקן דאָס אָנערקענען פֿון די רעכט און די פֿריײַהייטן, און אַז זיי זאָלן אָנעמען מיטלען, סײַ נאַציאָנאַלע סײַ אינטערנאַציאָנאַלע, צו פֿאַרזיכערן דאָס אַלוועלטלעכע אָנערקענען און אָפּהיטן, סײַ צווישן די פֿעלקער פֿון מיטגליד־לענדער, סײַ צווישן די מענטשן וואַס אונטער זייער השפּעה.

אַרטיקל 1

יעדער מענטש ווערט געבוירן פֿרײַ און גלײַך אין כּבֿוד און רעכט. יעדער ווערט באַשאָנקן מיט פֿאַרשטאַנד און געוויסן; יעדער זאָל זיך פֿירן מיט אַ צווייטן אין אַ געביר מענטש ווערט געבוירן פֿרײַ און גלײַך אין כּבֿוד און רעכט. יעדער ווערט באַשאָנקן מיט פֿאַרשטאַפֿט.

2 ארטיקל

יעדער איז באַרעכטיקט אױף די אַלע רעכט און פֿרײַהײטן װאָס שטײען געשריבן אין אָט דער דעקלאַראַציע, ניט געקוקט אױף װאָסער־ניט־איז אונטערשײד, זאָל זײַן פֿאָלק, הױטפֿאַרב, לשון, רעליגיע, פּאָליטישע אָדער אַנדערע געדאַנקען, נאַציאָנאַליטעט, קולטור, פֿאַרמאָג, געבורט, אָדער װאָסער־ניט־איז אַנדערן סטאַטוס.

נאָכמער, טאָר ניט זײַן קיין אונטערשײד צוליב דער פּאָליטישער, געזעציקער, אָדער אינטערנאַציאָנאַלער לאַגע פֿון דעם לאַנד װוּ ער װױנט, זאָל דאָס לאַנד זײַן אומאָפּהענגיק, אָפּהענגיק, אָדער אונטער װאָסער־ניט־איז באַגרענעצטער סוּװערעניטעט.

יעדער האָט רעכט אויף לעבן, פֿרײַהייט, און פּערזענלעכער פֿאַרזיכערונג.

אַרטיקל 4

- קיינעם טאָר מען ניט האָלטן אין קנעכטשאַפֿט צי שקלאַפֿערײַ; דאָס שקלאַפֿערײַ; און דער שקלאַפֿן־האַנדל זאָלן זײַן שטרענג פֿאַרבאָטן אין אַלע פֿאַרמען.

אַרטיקל 5

קיינעם טאָר מען ניט פּײַניקן אָדער אױסשטעלן אױף אַ שטראָף װאָס זאָל זײַן אוממענטשלעך, אַחזוריותדיק, אָדער דעגראַדירנדיק.

אַרטיקל 6

. יעדער האָט אומעטום דאָס רעכט אויף דעם, מען זאָל אים אָנערקענען ווי אַ מענטש לויטן געזעץ

7 אַרטיקל

אַלע מענטשן זײַנען גלײַך לױטן געזעץ, און עס קומט אַלע, אָן אונטערשײד, גלײַכע שוץ לױטן געזעץ. אַלע זײַנען באַרעכטיקט אױף אַ גלײַכער שוץ קעגן װאָסער־ניט־איז דיסקרימינאַציע װאָס זאָל ברעכן די־אָ דעקלאַראַציע און קעגן אױפֿרײצונג אױף אַזאַ דיסקרימינאַציע.

אַרטיקל 8

יעדער האָט דאָס רעכט אױף צו װענדן זיך צו די געהעריקע נאַציאָנאַלע געריכטן צוליב װאָסער־ניט־איז אַקטן װאָס האָבן אים אָפּגעזאָגט די גרונטלעכע רעכט װאָס זײַנען אים באַװיליקט לױט דער קאָנסטיטוציע צי געזעץ.

9 אַרטיקל

- אַנד. פֿאַרשיקן פֿון זײַן לאַנד. אָדער פֿאַרשיקן פֿון זײַן לאַנד. אָדער מען ניט אַרביטראַריש אַרעסטירן, האַלטן אין געפֿענגעניש, אָדער פֿאַרשיקן

אַרטיקל 10

יעדער האָט אַ רעכט, אין פֿולער גלײַכקײט, אױף אַ יושרדיקן, עפֿענטלעכן פֿאַרהער פֿון אַן אומאָפּהענגיקן, אומפּאַרטײיִשן געריכט בײַם גערעכנט ווערן זײַנע רעכט און פֿאַראַנטװאָרטלעכקײטן, און ווען מען באַטראַכט װאָסער־ניט־איז קרימינעלע באַשולדיקונג װאָס װערט אים פֿאַרװאָרפֿן.

אַרטיקל 11

- 1. יעדער וואָס מען באַשולדיקט אין אַ פֿאַרברעכן האָט אַ רעכט אױף דעם װאָס מען זאָל אים דן זײַן לכּף זכות ביז מען װעט אים געפֿינען שולדיק לױטן געזעץ אין אַן עּ עפֿענטלעכן פּראָצעס אױף װעלכן ער האָט אַלע נײטיקע גאַראַנטיעס אױף זײַן פֿאַרטיידיקונג.
- 2. קיינעם טאָר מען ניט געפֿינען שולדיק צוליב װאָסער־ניט־איז אַקט צי דורכלאָז, װאָס מען האָט ניט גערעכנט פֿאַר קיין נאַציאָנאַלן צי אינטערנאַציאָנאַלן איז באַגאַנגען איז בערשפּרײַז װען מ׳איז עס באַגאַנגען. מען טאָר אױך ניט אַרױפֿלײגן קײן גרעסערע שטראָף אײדער די, װאָס איז געװען גילטיק צו דער צײַט װען מע איז באַגאַנגען דעם איבערשפּרײַז.

אַרטיקל 12

קיינעם טאָר מען ניט שטערן די פּריוואַטקייט, די משפּחה, די היים, אָדער די קאָרעספּאָנדענץ. קיינעמס כּבֿוד צי שם טאָר מען ניט אַטאַקירן. יעדער האָט אַ רעכט אויף דער שוץ פֿון געזעץ קעגן אַזעלכע שטערענישן אַדער אַטאַקעס.

אַרטיקל 13

- ... יעדער האָט אַ רעכט אױף פֿרײַהײט פֿון באַװעגונג און װױנאָרט צװישן די גרענעצן פֿון יעדער מלוכה. 1.
- . יעדער האָט אַ רעכט אויף פֿאַרלאָזן װאָסער־ניט־איז לאַנד, אַרײַנגערעכנט זײַן אייגן לאַנד, און זיך צוריקקערן אין זײַן אייגן לאַנד.

- . יעדער האָט אַ רעכט אױף בעטן און זיך אױסניצן מיט אַזיל פֿון פֿאַרפֿאָלגונג אין אױסלאַנד.
- 2. דאָס דאָזיקע רעכט איז ניט גילטיק אין פֿאַל פֿון פּראָקורירונגען װאָס קומען לעגיטים אַרױס פֿון ניט־פּאָליטישע פֿאַרברעכנס, אָדער פֿון אַקטן װאָס זײַנען אַקעגן די צילן און פּרינציפּן פֿון די פֿאַראײניקטע פֿעלקער.

אַרטיקל 15

- . יעדער האָט אַ רעכט אױף אַ נאַציאָנאַליטעט. 1
- . מען טאָר ניט צונעמען בײַ קײנעם זײַן נאַציאָנאַליטעט אָדער אָפּזאָגן דאָס רעכט איבערצובײַטן זײַן נאַציאָנאַליטעט.

אַרטיקל 16

- 1. דערוואַקסענע מענער און פֿרױען, ניט געקוקט אױף פֿאָלק, נאַציאָנאַליטעט, אָדער רעליגיע, האָבן אַ רעכט אױף מאַן־און־װײַב לעבן און אױפֿהאָדעװען אַ משפּחה. זײ זײַנען באַרעכטיקט אױף גלײַכע רעכט בנוגע מאַן־און־װײַב־לעבן, בשעת זײ זײַנען מאַן און װײַב, און בײַם צעשײדן זיך פֿון דער זײועגשאַפֿט.
 - 2. בלויז מיט דער פֿרײַער און פֿולער הסכּמה פֿון חתן און כּלה קען מען אַרײַן אין זיוועגשאַפֿט.
 - .. די משפּחה איז דאָס נאָטירקלעכע און גרונטלעכע איינס פֿון דער געזעלשאַפֿט און איז באַרעכטיקט אויף שוץ דורך דער געזעלשאַפֿט און דורך דער מלוכה.

אַרטיקל 17

- . יעדער האָט אַ רעכט אױף פֿאַרמאָגן האָב־און־גוטס, אי אַלײנס אי אין שותּפֿות מיט אַנדערע.
 - . פֿון קײנעם טאָר מען ניט אַרביטראַריש אַוועקנעמען זײַן האָב־און־גוטס.

אַרטיקל 18

יעדער האָט אַ רעכט אויף פֿרײַהײט פֿון טראַכטן, געוויסן, און רעליגיע. דאָס רעכט נעמט אויך אַרײַן די פֿרײַהײט אויף איבערבײַטן רעליגיע און גלויבן און די פֿרײַהײט, אָדער ביחיפֿות מיט אַנדערע, אָדער עפֿענטלעך אָדער ביחידות, אַרױסװײַזן די רעליגיע אָדער גלױבן דורך לערנען, פּראַקטיק, תּפֿילה, און אַפּריכטונגען. אַפּריכטונגען.

אַרטיקל 19

יעדער האָט אַ רעכט אױף פֿרײַהײט פֿון מײנונג און זיך אױסדריקן. דאָס רעכט נעמט אַרײַן פֿרײַהײט צו האָבן מײנונגען אָן שטערונגען און צו זוכן, באַקומען, און איבערגעבן אינפֿאָרמאַציע און געדאַנקען דורך װאָסער־ניט־איז מעדיום, ניט געקוקט אױף לאַנדגרענעצן.

אַרטיקל 20

- . עדער האָט אַ רעכט אױף פֿרײַהײט פֿון פֿרידלעכער פֿאַרזאַמלונג און פֿאַראײניקונג.
 - .2 קיינעם טאָר מען ניט צווינגן צו ווערן אַ מיטגליד פֿון וואָסער־ניט־איז פֿאַרבאַנד.

אַרטיקל 21

- . יעדער האָט אַ רעכט אויף אַנטייל נעמען אין דער רעגירונג פֿון זײַן לאַנד, אַדער דירעקט אַדער דורך פֿרײַ אויסגעקליבענע רעפּרעזענטאַנטן.
 - . יעדער האָט אַ רעכט אױף גלײַכן צוטריט צו די אײַנאָרדנונגען און אינסטאַנצן פֿון זײַן לאַנד.
- 3. דער ווילן פֿון די באַפֿעלקערונג זאָל זײַן דער גרונט פֿון דער אויטאָריטעט פֿון דער רעגירונג. אָט דער ווילן זאָל זײַן אויסגעדריקט דורך פּעריאָדישע און אמתדיקע וואַלן אין וועלכע דס זאָל זײַן אַן אוניווערסאַלע שטימרעכט, און וועלכע דאַרפֿן געהאַלטן ווערן דורך געהיימישן שטימען אָדער גלײַכווערטיקע פּראָצעדורן פֿון פֿרײַער אַפּשטימונג.

יעדער, ווי אַ מיטגליד פֿון דער געזעלשאַפֿט, האָט אַ רעכט אויף סאָציאַלן פֿאַרזאָרג און איז באַרעכטיקט אויף מקיים זײַן, דורך נאַציאָנאַלער באַמיונג און אינטערנאַציאָנאַלער מיטאַרבעט, און לויט דער אָרגאַניזירונג און די רעסורסן פֿון יעדער מלוכה, די רעכט, אי עקאָנאָמישע, אי געזעלשאַפֿטלעכע, אי קולטורעלע, וואָס זײַנען נײַטיק פֿאַר זײַן כּבֿוד וועגן און פֿאַר דער פֿרײַער אַנטוויקלונג פֿון זײַן פּערזענלעכקײט.

אַרטיקל 23

- 1. יעדער האָט אַ רעכט אױף אַרבעט, אױפֿן פֿרײַען אױסקלײַב פֿון באַשעפֿטיקונג, אױף יושרדיקע און גינציקע אַרבעט־באַדינגונגען, און אױף שוץ קעגן אַרבעטלאָזיקײט.
 - .עבעט. אויף גלײַכן געצאָלט פֿאַר גלײַכער אַרבעט. 2. יעדער, אָן קײן שום דיסקרימינאַציע, האָט אַ רעכט אױף גלײַכן געצאָלט
- 3. יעדער װאָס אַרבעט האָט אַ רעכט אױף יושרדיקן און גינציקן געצאָלט װאָס זאָל פֿאַרזיכערן אים און זײַן משפּחה אַן עקזיסטענץ װאָס פּאַסט צום מענטשלעכן כּבֿוד, מיט אַ צוגאָב, אױב נייטיק, פֿון אַנדערע מיטלען פֿון געזעלשאַפֿטלעכער פֿאַרזיכערונג.
 - . עדער האָט אַ רעכט אױף פֿאָרמירן און װערן אַ מיטגליד פֿון פּראָפֿפֿאַרײנען כּדי צו פֿאַרטײדיקן זײַנע אינטערעסן.

אַרטיקל 24

יעדער האָט אַ רעכט אױף רו און אױף פֿרײַצײַט, אַרײַנגערעכנט דאָס רעכט אױף אַ געהעריקער באַגרענעצונג פֿון אַרבעטס־שעהען און פּעריאָדישע באַצאָלטע װאַקאַציעס.

אַרטיקל 25

- 1. יעדער האָט אַ רעכט אױף אַ לעבנס־שטייגער גענוגנדיק אױפֿן געזונט און װױלזײַן פֿון זיך און פֿון דער משפּחה, אײַנשליסנדיק עסנװאַרג, קלײדער, באַהױזונג, מעדיצינישע פֿאַרזאָרגן, און נײטיקע סאָציאַלע פֿאַרזאָרגן, און אַ רעכט אױף זיכערקײט אין פֿאַל פֿון אַרבעטלאָזיקײט, קראַנקײט, פֿאַרקריפּלונג, אַלמנהשאַפֿט, טיפֿן עלטער, אָדער פֿעלן פֿון פּרנסה אין אומשטאַנדן װאָס זײַנען אױסער זײַן קאָנטראָל.
- 2. מאַמעס און קינדער זײַנען באַרעכטיקט אױף באַזונדערן אָפּהיט און הילף. אַלע קינדער, צי די מאַמע האָט חתונה געהאַט צי ניט, זאָלן געניסן פֿון דער זעלביקער געזעלשאַפֿטלעכער באַשיצונג.

ארטיקל 26

- 1. יעדער האָט אַ רעכט אויף דערציונג. דערציונג זאָל זײַן אומזיסט, לפּחות אין די עלעמענטאַרישע און פֿונדאַמענטאַלע סטאַדיעס. עלעמענטאַרע דערציונג זאָל זײַן אַקאַדעמישן אָקאָדעמישן אָקאָדעמישן און פֿאַכמענערישע דערציונג זאָלן ברייט צוגעשטעלט ווערן, און העכערע בילדונג דאַרף זײַן צוטריטלעך צו אַלעמען לויטן אַקאַדעמישן ווערט.
 - 2. דער ציל פֿון דערציונג זאָל זײַן די פֿולפֿאַכיקע אַנטװיקלונג פֿון דער מענטשישער פּערזענלעכקייט און די פֿאַרשטאַרקונג פֿון רעספּעקט צו מענטשנרעכט און גרונטלעכע פֿרײַהייטן. די דערציונג זאָל דערמוטיקן פֿאַרשטאַנד, טאָלעראַנץ, און פֿרײַנדשאַפֿט צװישן אַלע פֿעלקער, ראַסן־ און רעליגיעזע־ גרופּעס, און זאָל אונטערשטיצן די אַקטיװיטעטן פֿון די פֿאַראייניקטע פֿעלקער אױף אױסצוהאַלטן שלום.
 - . די עלטערן אַ זייערע קינדער זאָלן באַקומען. די עלטערן פֿאָרויס אויף אויסקלײַבן אין פֿאָרויס אואָס פֿאַר אַ דערציונג זייערע קינדער זאָלן באַקומען. 3

אַרטיקל 27

- 1. יעדער האָט אַ רעכט באַטײליקן זיך אױף אַ פֿרײַען אױפֿן אין דעם קולטורעלן לעבן פֿון דער קהילה, הנאה האָבן פֿון קונץ, און האָבן אַ חלק אין װיסנשאַפֿטלעכע אַוואַנסירונגען און אירע בענעפֿיטן.
- 2. יעדער האָט אַ רעכט אױף דער באַשיצונג פֿון זײַנע מאָראַלישע און פֿינאַנציעלע אינטערעסן װאָס קומען אַרױס פֿון זײַן װיסנשאַפֿטלעכער, ליטעראַרישער, אָדער קינצלעכער פּראַדוקציע.

אַרטיקל 28

יעדער האָט אַ רעכט אויף אַ געזעלשאַפֿטלעכער און אינטערנאַציאָנאַלער אָרדנונג מיט וועלכער די רעכט און פֿרײַהייטן פֿאַרצייכנט אין אָט דער דעקלאַראַציע זאָלן האָבן אַ פֿולשטענדיקן קיום.

- . יעדער האָט חובֿות צו דער געזעלשאַפֿט װאָס נאָר אין איר קען זיך פֿרײַ און פֿולשטענדיק אַנטװיקלען זײַן פּערזענלעכקײט.
- 2. בײַם אויסניצן זיך מיט זײַנע רעכט און פֿרײַהײטן, זאָל יעדער זײַן באַגרענעצט בלױז אױף װיפֿל די געזעץ זאָל באַשטימען כּדי די רעכט און פֿרײַהײטן פֿון אַנדערע 2 בײַם אױסניצן זיך מיט זײַנע רעכפּעקט און כּבֿוד, און צוליב די יושרדיקע פֿאָדערונגען פֿון מאָראַלישקײט, פֿון עפֿענטלעכער אָרדנונג, און פֿון אַלגעמײנעם װױלזײַן װאָס זײַנען גילטיק אין אַ דעמאָקראַטישער געזעלשאַפֿט.
 - . אין קיין שום פֿאַל טאָר מען זיך ניט אױסניצן מיט די־אָ רעכט און פֿרײַהײטן אין קעגנשטעל צו די צילן און פּרינציפּן פֿון די פֿאַראײניקטע פֿעלקער.

אַרטיקל 30

גאָרניט אין דער דאָזיקער דעקלאַראַציע טאָר מען ניט טײַטשן מיט דער אימפּליקאַציע, אַז װאָסער־ניט־איז מלוכה, גרופּע, צי מענטש האָט אַ רעכט אױף פֿאַרנעמען זיך מיט װאָסער־ניט־איז אַקטיװיטעט, אָדער אױספֿירן װאָסער־ניט־איז אַקט, װאָס איז געצילט אױף דער צעשטערונג פֿון װעלכן־ניט־איז פֿון די רעכט און פֿרײַהײטן װאָס זײַנען פֿאַרצײכנט דאָ אױבן.

איבערגעזעצט: רפֿאל פֿינקל, שלום בערגער, 1998